

อุดมการณ์ชายรักชายที่ปรากฏในงาน เขียน ของ February Sea

Ideology of Male Homosexuality Represented in February Sea's Works

Chen Nuo, ธนพร หมูคำ และภาณุวัฒน์ สกุลสืบ

Chen Nuo, Thanaporn Mookham and Panuwat Sakulsueb

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Faculty of Humanities and Social Sciences, Lamphang Rajabhat University

Corresponding Author, E-mail: 2734072954@qq.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอุดมการณ์ชายรักชายที่ปรากฏในงานเขียนของ February Sea ที่เผยแพร่บนแพลตฟอร์ม ReadAWrite จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ 1) Ashtray ซึ่งเกี่ยวกับการเผาไหม้ 2) จนกว่าฟ้าจะสาง 3) ทรงจำในโอแดต 4) เงาควัน และ 5) Lucky in love#รักที่ปลายสายรุ้ง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) และวิเคราะห์เนื้อหา อย่างมีโครงสร้าง โดยตีความตัวบทเชิงวิพากษ์และอธิบายความหมายที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบทผ่านกรอบแนวคิด และแนวคิดพิเศษสภาพ ของ Judith Butler เพื่อสรุปศึกษาอุดมการณ์ชายรักชายที่ปรากฏในงานเขียนชุดนี้

ผลการวิจัยพบว่า

งานเขียน ของ February Sea ทั้ง 5 เรื่องดังกล่าว ผลิตซ้ำอุดมการณ์ชายรักชายที่เป็นกระแสหลักในสังคมไทย 3 ลักษณะ ได้แก่ อุดมการณ์ชายรักชายยังไม่ได้รับการยอมรับในสังคม อุดมการณ์ชายรักชายที่แสดงออกแตกต่างจากบรรทัดฐานทางสังคม และอุดมการณ์ชายรักชายที่หมกหมุ่นอยู่กับเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ งานเขียนของ February Sea แสดงให้เห็นพลังของวรรณกรรมในการตั้งคำถามต่อ “ความเป็นปกติ” ทางเพศสภาพ ขณะเดียวกันยังสะท้อนข้อจำกัดของการดำรงอยู่ของชายรักชายภายใต้โครงสร้างสังคมที่ยังคงยึดมั่นอุดมการณ์รักต่างเพศตามแนวคิดปิตาธิปไตยอย่างเหนียวแน่น

คำสำคัญ: อุดมการณ์, ชายรักชาย, February Sea, เพศสภาพ, เควียร์

Abstract

This research aimed to investigate the ideology of male homosexuality represented in the literary works of February Sea published on the ReadAWrite platform. The study encompassed five selected works: 1) Ashtray, 2) Until Dawn, 3) Memories in the Sunlight, 4) Smoke Shadows, and 5) Lucky in Love. This qualitative study employed structured textual and

content analysis to examine the ideologies of male homosexuality, emphasizing critical interpretation and the decoding of latent meanings through the lenses of Queer Theory and Judith Butler's Gender Theory.

The findings indicated that:

The five works by February Sea reproduced three mainstream ideologies of male homosexuality prevalent in Thai society: 1) the lack of social acceptance, 2) expressions of identity that deviated from established social norms, and 3) a preoccupation with romanticism and sexuality. The study demonstrated the capacity of literature to challenge gendered "normalcy" while simultaneously reflecting the existential constraints faced by gay men within a social structure profoundly rooted in patriarchal heteronormativity. Keywords: Ideology, Male Homosexuality, February Sea, Gender, Queer.

Keywords: Ideology, Male Homosexuality, February Sea, Gender, Queer

1. บทนำ

ช่วงที่ผ่านมามองการวรรณกรรมไทยได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงเนื่องมาจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) คือการเติบโตอย่างก้าวกระโดดของนิยายออนไลน์ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเข้าถึงการอ่านยุคปัจจุบัน ปรากฏการณ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคที่หันมาใช้สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตเป็นอุปกรณ์หลักในการอ่าน ทำให้เว็บไซต์ ReadAWrite.com ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มการอ่านและเขียนนิยายออนไลน์ก้าวขึ้นมาเป็นหนึ่งในแพลตฟอร์มสำคัญที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายจากผู้เขียนและผู้อ่าน (สุชานาถ กิตติสุรินทร์, 2565) การเปลี่ยนแปลงนี้ได้ฉุดวรรณกรรมไทยเข้าสู่โลกทัศน์ใหม่และกระตุ้นให้เกิดการปรับตัวทั้งด้านรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการนำเสนอเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการอ่านและความต้องการของผู้อ่านยุคดิจิทัล

February Sea เป็นนามปากกาของผู้เขียนนวนิยายที่มีงานเขียนเผยแพร่บนแพลตฟอร์ม ReadAWrite ใช้สรรพนามว่า "รีน" สื่อสารกับนักอ่านในตอนท้ายของนวนิยาย ปัจจุบันเธอมีผลงานที่เขียนจบและเผยแพร่แล้วทั้งสิ้น 5 เรื่อง ได้แก่ Ashtray ซึ่งเกี่ยวกับการเผาไหม้ จนกว่าฟ้าจะสาง ทรงจำในไทม์ไลน์ และ Lucky in love #รักก็ที่ปลายสายรู้ ผลงานทั้งหมดของ February Sea เป็นงานเขียนที่เล่าเรื่องความสัมพันธ์ของชายรักชายหรือที่เรียกว่าวรรณกรรมวาย (Boys' Love) ดังที่ นัทธนัย ประสานนาม (2563, หน้า 160-187) นิยามลักษณะของวรรณกรรมวายไว้ว่า คือวรรณกรรมโรแมนติกที่นำเสนอความสัมพันธ์เชิงรักระหว่างชายกับชาย ส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรค์โดยผู้เขียนหญิงเพื่อให้ผู้อ่านหญิง

แม้มีลักษณะเป็นเรื่องรักเพศเดียวกันแต่ไม่ผูกโยงกับอัตลักษณ์เกย์หรือวัฒนธรรมเกย์โดยตรง หากแต่ดำเนินไปบนพื้นฐานของการ “เว้นระยะห่างทางเพศสถานะ” (Gender Distancing) กล่าวคือการนำเสนอเพศสถานะของตัวละครที่ไม่ลงรอยกับทั้งบรรทัดฐานรักต่างเพศ (Heteronormativity) และบรรทัดฐานรักเพศเดียวกัน (Homonormativity) ทำให้วรรณกรรมกลายเป็นพื้นที่จินตนาการที่วางความรักไว้เหนือเพศสถานะหรือข้อถกเถียงทางสังคม ผลลัพธ์คือการสร้างสรรค์เรื่องราวโรแมนติกชายรักชายในแบบเฉพาะที่มีคุณสมบัติทั้งแง่ “ตัวบท” และ “การรับตัวบท” หรือวัฒนธรรมการอ่านและการตีความ ซึ่งแพร่หลายจากญี่ปุ่นสู่ไทยและทั่วโลก จนได้รับความนิยมกว้างขวางและมีบทบาทสำคัญทั้งในอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์และสื่อบันเทิง ในประเทศไทยวรรณกรรมวายได้รับการสถาปนาอย่างชัดเจนตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของทศวรรษ 2550 และพัฒนาไปสู่การมีพื้นที่เฉพาะ เช่น งานมหกรรมนิยายวาย รวมทั้งการดัดแปลงเป็นซีรีส์ ภาพยนตร์และสื่อสกรีนต่าง ๆ จนเป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ทั้งยอมรับและท้าทายบรรทัดฐานทางเพศไปพร้อมกัน

การศึกษางานเขียนของ February Sea ผ่านแพลตฟอร์ม ReadAWrite พบว่า เนื้อหาของเรื่องส่วนใหญ่นำเสนอเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ของตัวละครที่เจอไปด้วยความหมั่นแหม้งและการพลัดพราก ขณะเดียวกันยังแสดงความลื่นไหลของตัวละครผ่านเส้นแบ่งทางเพศสรีระและความปรารถนา ถึงกระนั้นก็ยังไม้อาจก้าวข้ามอุดมการณ์หลักของสังคมไปได้ การทำความเข้าใจงานเขียนของ February Sea จึงจำเป็นต้องอาศัยกรอบการมองที่ก้าวข้ามการแบ่งเพศแบบชั่วคราวข้าม การศึกษารั้วนี้จึงนำแนวคิดควีรี่ (Queer Theory) และแนวคิดเพศสภาพ (Gender Theory) ของ จูดีธ บัตเลอร์ (Judith Butler, 1990) มาเป็นกรอบการวิเคราะห์ เพื่อมุ่งอธิบายว่า “ความเป็นปกติ” และกระบวนการสร้างตัวตนของตัวละครภายใต้แรงกดดันของสังคม ผ่านมโนทัศน์สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. เพศสภาพในฐานะปฏิบัติการ (Gender Performativity) จากหนังสือ Gender Trouble (1990) บัตเลอร์เสนอข้อถกเถียงความเชื่อเดิมว่าเพศสภาพไม่ใช่คุณสมบัติที่ติดตัวมาแต่กำเนิดหรือความจริงภายในที่รอการค้นพบ หากแต่เป็น “ผลผลิตของการกระทำซ้ำ ๆ” (Repetitive Acts) ที่ถูกกำกับโดยบรรทัดฐานทางสังคม บุคคลจึงไม่ได้ “เป็น” เพศใดเพศหนึ่ง แต่กำลัง “แสดง” (Perform) เพศนั้น ๆ อยู่ตลอดเวลา

2. ชีวิตที่ถุกนับและไม่ถุกนับ (Livable vs. Unlivable Life) ในหนังสือ Bodies That Matter (1993) และ Undoing Gender (2004) บัตเลอร์อธิบายว่า Matrix of Intelligibility เป็นระบบที่สังคมใช้ตัดสินว่าชีวิตรูปแบบใดถือว่เป็นชีวิตที่สมบูรณ (Livable Life) และชีวิตรูปแบบใดถูกมองว่เป็นสิ่งที่แปลกปลอมหรือ “สิ่งที่ถูกขับออก” (The Abject) สังคมไม่ได้มองทุกคนเป็น “คน” เท่ากัน แต่สังคมมี “แว่นตา” หรือ “โครงข่าย” (Matrix) กำหนดล่วงหน้าว่มนุษย์ปกติต้องมีหน้าตาเป็นอย่ไร โดยประกอบด้วยกฎเกณฑ์ที่เข้มงวด (Norms) เช่น เพศสรีระ (Sex) ต้องตรงกับเพศสภาพ (Gender) หรือความ

ปรารถนา (Desire) ต้องมุ่งไปที่เพศตรงข้าม (Heterosexuality) กล่าวอีกนัยคือหากปฏิบัติตัวสอดคล้องกับโครงข่ายนี้ เช่น เป็นผู้ชายมีความเป็นชายและรักผู้หญิง คุณจะ "Intelligible" คือสังคม "เข้าใจคุณได้" ยอมรับว่ามีตัวตนอยู่จริง แต่ถ้าหากเป็นชายข้ามเพศที่ปฏิเสธกรอบความเป็นชายหรือมีความสัมพันธ์แบบ Polyamory คุณจะกลายเป็นสิ่งที่สังคม "อ่านไม่ออก" (Unintelligible) หรือไม่มีตัวตนในระบบกฎหมายและวัฒนธรรม

3. ความโศกเศร้าแห่งเควียร์ (Queer Melancholia) ในหนังสือ The Psychic Life of Power (1997) บัตเลอร์อธิบายความสูญเสียที่ไม่อาจไว้อาลัย (Ungrievable Loss) ว่าเมื่อความรักของคนเพศเดียวกันไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นความรักที่ "จริงแท้" ในสังคม การสิ้นสุดของความรักจึงไม่มีพื้นที่ให้จัดงานศพหรือไว้อาลัยอย่างเปิดเผย ผลที่ตามมาคือภาวะ Melancholia หรือความโศกเศร้าที่ถูกกดทับไว้ในใจ คนรักที่จากไปเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของตนเอง ผ่านความทรงจำ กลิ่นหรือสถานที่ เพื่อรักษาความรักนั้นไว้ในโลกส่วนตัว

การนำแนวคิดเควียร์และแนวคิดเพศสภาพมาตีความตัวบทงานเขียน ของ February Sea ที่เผยแพร่บนแพลตฟอร์ม ReadAWrite ครั้งนี้ เนื่องจากแต่เดิมงานเขียนหรือนวนิยายแนววายมักเหมารวมพฤติกรรมของตัวละครชายรักชายว่าเบี่ยงเบนทางเพศและอาจยังไม่เกิดการยอมรับอุดมการณ์ชายรักชายเท่าที่ควร ผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้สังคมไทยเข้าใจปรากฏการณ์การอ่านและงานเขียนนวนิยายแนววายในบริบทสังคมไทยปัจจุบันมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเมื่อทราบถึงอุดมการณ์ชายรักชายที่ปรากฏในสังคมไทยปัจจุบันแล้ว อาจทำให้เกิดการยอมรับในวงกว้างและเข้าใจอุดมการณ์ชายรักชายที่ไม่อาจปฏิเสธได้ในสังคมไทย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาอุดมการณ์ชายรักชายที่ปรากฏในงานเขียนของ February Sea ที่เผยแพร่บนแพลตฟอร์ม ReadAWrite

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) อย่างมีโครงสร้าง เพื่อศึกษาอุดมการณ์ชายรักชายที่ปรากฏในงานเขียนของ February Sea เน้นการตีความตัวบทเชิงวิพากษ์และอธิบายความหมายที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบท ผ่านกรอบแนวคิดทฤษฎีเควียร์ (Queer Theory) และแนวคิดทฤษฎีเพศสภาพ (Gender Theory) ของ Judith Butler (1990) ตัวบทที่ใช้ศึกษา คือ งานเขียนของ February Sea ที่เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์แพลตฟอร์ม ReadAWrite รวม 5 เรื่อง ได้แก่ 1) Ashtray ชี้เกี่ยวกับการเผาไหม้ (2563)

2) จนกว่าฟ้าจะสาง (2564) 3) ทรงจำในโอแดต (2564) 4) เงาคว้น (2564) และ 5) Lucky in love#ลึกก็ที่ปลายสายรัง (2565)

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 Ashtray ซีส์กับการเผาไหม้ : จุดเปลี่ยนจากบาดแผลของครอบครัว

ใน Ashtray ซีส์กับการเผาไหม้ นำเสนอเรื่องราวของ "โชค" เด็กชายผู้เติบโตขึ้นท่ามกลางสภาวะแวดล้อมที่เป็นพิษ (Toxic Environment) และความรุนแรงในครอบครัว (Domestic Violence) อย่างสุดขีด สะท้อนประเด็นทางเพศสถานะและความสัมพันธ์ที่ท้าทายกรอบสังคมเดิม (Heteronormativity) ในหลายมิติ ดังนี้

1. ครอบครัวโดยสายเลือดคือความรุนแรง vs. ครอบครัวที่เลือกเองคือพื้นที่ปลอดภัย (Biological vs. Chosen Family) เนื้อเรื่องเปิดฉากด้วยความล้มเหลวของสถาบันครอบครัวตามขนบ (พ่อ-แม่-ลูก) พ่อแท้ ๆ ของโชคคือผู้หยิบนความตายและความเจ็บปวด (ชู่จะเอาชี้อัดปาก) ในทางกลับกัน "ครอบครัวเคียร์" ที่ประกอบด้วย แก้ว (เกย์) และโชค (เด็กที่ถูกทิ้ง) กลับเป็นพื้นที่แห่งการเยียวยา การที่แก้วบอกให้โชคร้องไห้ได้จึงเป็นการรื้อถอนความเป็นชายแบบเก่า (Toxic Masculinity) ที่พ่อของโชคปลูกฝังว่าต้องอดทนและเข้มแข็ง

2. ภาวะจำยอมของเกย์ในสังคมชายเป็นใหญ่ (Compulsory Heterosexuality) ตัวละคร "ธีร์" ตัวแทนของเกย์ที่พยายามประนีประนอมกับโลกบรรทัดฐาน (Normative World) ด้วยการแต่งงานกับผู้หญิงเพื่อมีลูก การกระทำนี้จึงสร้าง "เหยื่อ" ขึ้นมาในทุกฝ่าย ทั้งภรรยาของธีร์ที่ถูกหลอกใช้ แก้วที่ต้องซ่อนเร้นตัวตนและธีร์ที่ไม่มีความสุข สะท้อนกรอบสังคมที่บังคับให้คนต้อง "ปกติ" นั้นกลับสร้างบาดแผลในใจให้ทุกคน

3. ความรักที่ลื่นไหลและไร้กรอบ (Fluidity of Relationships) ความสัมพันธ์ระหว่างแก้วกับโชคท้าทายการจัดหมวดหมู่ (Categorization) โชคเปลี่ยนสถานะจาก "เด็กในอุปการะ" (ลูกเลี้ยง) มาเป็น "คนรัก" อาจหมิ่นเหม่ต่อศีลธรรมทั่วไป แต่ในมุมมองเคียร์คือการสร้างความสัมพันธ์รูปแบบใหม่บนพื้นฐานความเข้าใจและการเยียวยาบาดแผลร่วมกัน (Shared Trauma) แก้วและโชคจึงกลายเป็น "คนนอก" ของสังคมที่เดิมเต็มกันและกัน

4. "ซีส์เถ้า" (Symbolism of Ash) ในเรื่อง แม้ตอนต้นเรื่องพ่อชู่จะเอาชี้อัดปากโชค สื่อนัยความตาย การไร้ค่า และการทำลาย ตอนท้ายเรื่อง "Ashtray" (ที่เขียนบุหรี) คือบทสรุปถึงความรักที่มอดไหม้ (การตายของแก้ว) แต่ "เถ้าถ่าน" ที่เหลืออยู่กลับไม่ใช่สิ่งไร้ค่าเหมือนตอนต้นเรื่อง แต่คือตะกอนความทรงจำที่ล้ำค่าและทำให้โชคมีลมหายใจต่อไปได้ เป็นการนิยามความหมายของความสูญเสียใหม่ในแบบฉบับของตัวเอง เรื่องนี้นำเสนอ "ความงามในความโศกเศร้า" (Queer Melancholia) ที่ตัวละครเรียนรู้ที่จะอยู่กับบาดแผลและความทรงจำ โดยไม่อาจวนกลับไปสู่กรอบชีวิตแบบปกติได้อีกต่อไป

4.2 จนกว่าฟ้าจะสาง : ความคลุมเครือในสถานะ

ใน จนกว่าฟ้าจะสาง นำเสนอเหตุการณ์ในวันที่ 6 ตุลาคม 2519 ท่ามกลาง การปราบปรามนักศึกษา ตัวเอก ("ผม") และ "เพื่อนรัก" พยายามเอาตัวรอดเพื่อนรักได้สละ ชีวิตส่วนตัวเองต้องหนีเข้าป่าและใช้ชีวิตเงิบสงบแต่ยังคงเฝ้าคิดถึงเพื่อนรักอยู่ทุกวัน เมื่ออ่านผ่านเลนส์ควีร์ (Queer Reading) พบร่องรอยความสัมพันธ์ของตัวละครที่ลึกซึ้ง เกินกว่ามิตรภาพธรรมดา (Homosocial/Homoerotic Subtext) ซ่อนอยู่ในความทรงจำ และความสูญเสีย ดังการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ที่แฝงนัยยะโรแมนติก (Implicit Romantic Bond) คำว่า "เพื่อนรัก" ในเรื่องทำหน้าที่เป็นเกราะกำบังความรู้สึกที่ลึกซึ้งกว่านั้น พฤติกรรมของ ตัวละครสะท้อนความผูกพันที่แนบแน่น เห็นได้จากรอยยิ้มท่ามกลางความตายช่วงวิกฤตที่สุด ทั้งคู่ยอมให้กันเพื่อเยียวยาจิตใจ รอยยิ้มสุดท้ายของเพื่อนรักก่อนตายที่ส่งให้ตัวเอกเป็น สัญลักษณ์ของความรักและการปกป้องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดหรือการมีความฝันร่วมกัน (Shared Dream) เพื่อนรักเคยเปรยว่าอยากมาเที่ยวไร่ผลไม้ทางเหนือสักครั้ง การที่ตัวเอกใช้ชีวิต บั้นปลายทำไร่ราวกับเขากำลังสร้าง "เรือนหอ" หรือสถานที่ในฝันที่คนรักของเขาไม่มีโอกาส ได้มาอยู่ด้วย เป็นการอุทิศชีวิตที่เหลือเพื่อรอคอยคนคนหนึ่ง

2. การรอคอยที่ไร้กาลเวลา (Melancholic Waiting) ตัวเอกแสดงออกถึง อาการ "ยึดติดกับความสูญเสีย" (Melancholia) มักพบในวรรณกรรมควีร์ที่ความรัก ไม่สมหวังเพราะบริบทสังคม ตัวละครใช้คำว่า "ติดอยู่ในวังวนแห่งการรอคอยเขา" เขายังเห็น ภาพหลอนของเพื่อนเดินอยู่ในสวน สะท้อนว่าเพื่อนคนนี้ไม่ใช่แค่ผู้ร่วมอุดมการณ์แต่เป็น "คู่ชีวิต" ทางจิตวิญญาณที่ตัวเอกไม่เคยลืมตลอดระยะเวลา 45 ปี

3. การกดทับของรัฐบาลกับความหลากหลาย (State Violence & Queer Erasure) ในมุมมองควีร์ ความรุนแรงของรัฐไม่ได้ทำลายแค่ร่างกาย แต่ทำลาย "ความเป็นไปได้" ของความรักและอนาคต ฉะนั้นการที่เพื่อนรักต้องตายเพื่อปกป้องตัวเอง สะท้อนภาพโศกนาฏกรรม (Tragedy) ของความรักในเพศเดียวกันที่มักถูกตัดตอนด้วยความ รุนแรงจากโครงสร้างสังคมหรืออำนาจรัฐ ประโยคที่ว่า "รุ่งสางที่ไม่อาจเดินทางมาถึงเมื่อสี่สิบ ห้าปีก่อน" จึงมีความหมายทับซ้อนกันสองมิติ คือ 1) ประชาธิปไตยที่ไม่เต็มใบ และ 2) ชีวิตรักหรือความสุขที่ถูกพรากไปก่อนเวลาอันควร

4. การเดินทางครั้งสุดท้าย (The Final Reunion) ตอนจบตัวเอกตัดสินใจ เดินทางลงกรุงเทพฯ เพราะ "เพื่อนรักไม่ได้อยู่ตรงนี้อีกต่อไป" แต่ไปรออยู่ที่ปลายทาง การเข้าร่วมกลุ่มมีอบในวัยชราจึงไม่ใช่แค่เรื่องการเมืองแต่เป็นการเดินทางไปหาคนรัก ยังสถานที่คุ้นเคย (Spiritual Reunion) การต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยกลายเป็นเรื่องเดียวกัน กับการต่อสู้เพื่อยืนยันว่า "ชีวิตและการเสียสละของคนรักของเขา" นั้นมีความหมาย สรุปลงได้ว่าเป็น "โศกนาฏกรรมความรักท่ามกลางสมรภูมิการเมือง"

4.3 ทรงจำในไอแดด : บทเรียนจากความรัก

ใน ทรงจำในไอแดด ประกอบด้วยเรื่องย่อย 4 ตอน เล่าผ่านพี่น้อง 4 คน ในช่วงเวลาที่เปราะบางที่สุดคืองานศพของพ่อ ตัวละคร ใน ทรงจำในไอแดด ถูกขับเคลื่อนด้วย "ความกลัว" และ "ความเจ็บ" เป็นหลัก กล่าวคือตัวละครเอกทุกตัว (อาทิตย์, รวี, ระพี, ตะวัน) ล้วนล้มเหลวในการล้มล้าง (Subvert) บรรทัดฐานทางเพศ พวกเขาเลือก "ยอมทำตาม" (Comply) บทบาททางสังคมกระแสหลัก (เป็นเพื่อน เป็นน้อง เป็นคนแปลกหน้า) เพื่อความอยู่รอดทางสังคม นอกจากนี้ยังสะท้อน "ความรักที่ต้องหลบซ่อน (Secret Love)" และ "ความรักที่เป็นไปไม่ได้ (Impossible Love)" ซึ่งเป็นแก่นเรื่องหลักของวรรณกรรมชายรักชายยุคก่อนงานเขียนชุดนี้เขียนขึ้นก่อนประกาศกฎหมายการแต่งงานเท่าเทียมในสังคมไทย ความสุขของตัวละครที่ผู้เขียนมุ่งนำเสนอจึงเป็นเพียงความทรงจำหรือมิติเวลาที่บิดเบี้ยว เช่น ตอนโพล์โพล์หรือใต้เงาไม้ จุดเด่นของงานเขียนเรื่องนี้ คือการใช้สัญลักษณ์ (Symbolism) มีการใช้ธรรมชาติแทนตัวละครและการอธิบายด้านอารมณ์ เช่น แดดจ้า (อาทิตย์-ความทรงจำที่ชัดเจน) กลางคืน (รวี-ความลับ) ดอกราตรี (ระพี-ความรักที่ฟุ้งกระจายแต่จับต้องไม่ได้) และ ตึกเก่า/เที่ยงวัน (ตะวัน-มิติที่ทับซ้อน) มีการใช้บรรยากาศ (Mood & Tone) แทนความรู้สึกโหยหาอดีตอย่างรุนแรง ผสมกับความหวานอมขมของการเติบโตผ่านความสูญเสียของตัวละคร

4.4 เจาควัน : ตัวตน และความเป็นอื่น

ใน เจาควัน เล่าผ่านมุมมองของตัวละคร "ผม" ชายหนุ่มวัย 21 ปี ที่ตกหลุมรักชายแปลกหน้าคนหนึ่งในคืนราตรี ทั้งคู่พบกันข้างถังขยะในตรอกมืดหลังร้านเหล้า และมีความสัมพันธ์ทางกายกันอย่างเร้าร้อนทันที ทั้งคู่ดำเนินต่อไปในรูปแบบที่ไม่มีชื่อเรียก (Situationship) สัญญา "ควันบุหรี" และบรรยากาศในเวลาค่ำคืนสื่อถึงความเปราะบางในความรักของกลุ่มชายรักชาย (Male Same-Sex Desire) ในมิติต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ซ่อนเร้นและความรักริมขอบ (Marginalized Spaces) เช่น ตรอกมืดและถังขยะ เป็นสถานที่ที่เกิดความสัมพันธ์ใน "มุมอับ" ข้างถังขยะ สะท้อนภาพลักษณ์ความรักของชาวเกย์รัที่อดีตมักถูกผลักให้อยู่ในพื้นที่ชายขอบ (Cruising spots) พื้นที่สกปรก/อันตราย (Abject spaces) ไม่อาจเปิดเผยได้ ฉากห้องนอนที่ใช้ในความสัมพันธ์ตลอดเกือบ 4 ปี อยู่แค่ฉากบนเตียงนอน จึงเป็นความรักที่ไม่สามารถเติบโตออกไปสู่โลกภายนอก (Public Sphere) สะท้อนภาวะ "โลกส่วนตัว" ที่ทั้งอบอุ่นแต่เป็นมุมมืดมิดที่ขังตัวละครไว้ในความลับ

2. "บุหรี" สื่อสัญญาความรักที่เป็นพิษ (Toxic Intimacy) ตัวเอกเกลียดบุหรีแต่ยอมดื่มกลืนมันเพื่อแลกกับความรัก เปรียบกับภาวะจำยอมในความสัมพันธ์ (Trauma Bond) ที่ชาวเกย์รับางคนยอมลดทอนคุณค่าตนเองเพื่อทนรับความเจ็บปวด (Masochism) เพียงเพื่อให้ได้รับเศษเสี้ยวความรักจากผู้ชายที่ "Unavailable" (เข้าถึงไม่ได้ทางอารมณ์)

มวนบุหรี่ยี่สิบสี่ความหมายแทนอวัยวะเพศ/อำนาจ ชายคนนั้นสนใจบุหรี่ยี่สิบสี่มากกว่าตัวเอง แสงไฟที่ปลายมวนบุหรี่ยี่สิบสี่ดูคล้ายตาเขามากกว่าดวงตาของคู่นอน สะท้อนว่าอีกฝ่ายเสพติด "ความชั่วคราว" และ "ความสุขระยะสั้น" มากกว่าความผูกพันระยะยาวที่คนในสังคมพึงกระทำต่อคนรัก

3. เวลาที่หยุดนิ่ง (Queer Time & Stagnation) ประโยคที่ว่า "ความสัมพันธ์ของเราหยุดนิ่งอยู่ในอดีต" และการนับเวลาอย่างละเอียดเป็นวัน (3 ปี 10 เดือน 6 วัน) แสดงถึงภาวะที่ตัวเองติดอยู่ในเวลาเดิม (Time Loop) ของการรอคอย ขณะที่คนทั่วไปมีความรักเพื่อสร้างอนาคต (แต่งงาน/มีลูก) ความรักของตัวเองครึ่งจึงเป็น "เผาผลาญเวลา" เหมือนกับบุหรี่ยี่สิบสี่ที่เผาไหม้แล้วหมดไปเหลือทิ้งไว้เพียงเถ้าถ่านและความว่างเปล่า

4. ตัวตนที่เลื่อนราง (The Shadow) "เงาควีน" เป็นแก่นเรื่องที่นำเสนอความรักที่ไม่มีตัวตนที่แท้จริง เป็นเพียงเงาที่วูบไหวและจางหายไป สิ่งที่คุณไขว่คว้าคือนามธรรม (ความรู้สึกรัก) จากคนที่ให้ได้แค่นามธรรม(ควีน) การเปรียบเทียบอีกฝ่ายเป็น "ดาวประจำเมือง" (สิ่งที่อยู่สูงไกลเกินเอื้อม) กับตัวเองที่เป็น "ผีวน้ำ" (สิ่งที่อยู่ต่ำและเป็นแค่สะท้อนภาพ) ย้ำสถานะความไม่เท่าเทียมในความสัมพันธ์ของทั้งสอง (Power Imbalance) ที่ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้กำหนดเกมและอีกฝ่ายเป็นผู้รอรับผลกระทบ

4.5 Lucky in love#ลัทธิที่ปลายสายรุ้ง : นิยามความรักผ่านสายตาสุนัข

ใน Lucky in love#ลัทธิที่ปลายสายรุ้ง นำเสนอเรื่องราวผ่านมุมมองบุรุษที่ 1 โดยใช้ "ลัทธิ" สุนัขเป็นผู้เล่าเรื่อง (Narrator) ใช้เทคนิคการเล่าเรื่องเพื่อนำเสนอความรักของเพศเดียวกันในมุมมองที่ "เป็นธรรมชาติ" และ "บริสุทธิ์" ดังบทวิเคราะห์ต่อไปนี้

1. สุนัขในฐานะพยานรักที่เป็นกลาง (The Non-Human Witness) การใช้สุนัขเป็นผู้เล่าเรื่อง (Narrator) ช่วยข้ามพ้นอคติทางสังคม สุนัขไม่รู้จักเพศสภาพ (Gender) หรือบรรทัดฐานทางสังคม (Heteronormativity) สายตาของเจ้าลัทธิความรักของคู่เกย์ไม่ใช่เรื่องผิดแปลกแต่เป็นเรื่องธรรมดาเหมือนการกินนอน การเล่าผ่านมุมมองนี้จึงทำให้ความรักแบบควียร์กลายเป็นเรื่องธรรมชาติ (Naturalization of Queer Love) ที่สุด

2. การสร้างครอบครัวแบบใหม่ (Queer Kinship / Chosen Family) ภาพของ ชายสองคนกับสุนัขหนึ่งตัว สะท้อนรูปแบบครอบครัวสมัยใหม่ที่ไม่ได้ผูกติดกับสายเลือดหรือการสืบพันธุ์แบบชายหญิง สุนัขทำหน้าที่เหมือน "ลูก" เชื่อมโยงคนทั้งสองไว้ด้วยกัน เป็นการยืนยันว่าคนเพศเดียวกันสามารถสร้างครอบครัวที่สมบูรณ์และอบอุ่นได้

3. ภาษาของ "กลิ่น" แทนภาษาของ "กฎเกณฑ์" ทางภาษา (Sensory vs Symbolic) ตัวเอง (สุนัข) รับรู้โลกผ่านกลิ่น (เช่น กลิ่นความสุข, กลิ่นขมปร่าของน้ำตา) แทนที่จะตัดสินด้วยสายตาหรือบรรทัดฐานสังคม สิ่งนี้ชวนให้ผู้อ่านมองข้ามเปลือกนอกและสัมผัสถึง "แก่นแท้" ของความรักที่บริสุทธิ์

4. "แหวน" (The Ring as Legitimacy) แหวนเป็นสัญลักษณ์สากลของการแต่งงานและการผูกมัด การที่ตัวละครสวมแหวนทับลงไปกับแหวนเดิมหรือสวมแหวนคู่กันจึงเป็นการสื่อถึงการยืนยันสถานะความรักที่มั่นคงและจริงจัง

Lucky in Love#ลึกก็ที่ปลายสายรู้ จึงเป็นงานเขียนที่ดูเหมือนเรียบง่ายและน่ารักแต่แฝงนัยยะการเรียกร้องสิทธิของการมีตัวตนและมีครอบครัวของกลุ่มหลากหลายทางเพศ โดยใช้ความไร้เดียงสาของสัตว์เลี้ยงเป็นเครื่องยืนยันว่า "ความรักคือความรัก" ไม่มีเพศสถานะไม่ว่ารูปแบบภายนอกจะเป็นเช่นไรก็ตาม

4.6 อุดมการณ์ชายรักชายที่ปรากฏในงานของนางานเขียนของ February Sea

อุดมการณ์ชายรักชาย ที่ปรากฏในงาน ของ February Sea ในแพลตฟอร์ม ReadAwrite พบ 3 ลักษณะ ดังนี้

1) อุดมการณ์ชายรักชายยังไม่ได้รับการยอมรับในสังคม February Sea นำเสนออุดมการณ์ชายรักชายผ่านตัวละครและสถานการณ์ของเรื่อง ดังนี้

1.1) Ashtray ชี้เฝ้ากับการเผาไหม้ นำเสนออุดมการณ์ชายรักชายผ่านตัวละครโชคตัวแทนเคียวรี่ที่ถูกบิดาลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยมองว่าเป็น "ผลผลิตที่ผิดพลาด" และเป็นเพียง "ขี้เถ้า" ที่ไร้ค่า การดำรงอยู่ของโชคจึงเต็มไปด้วยความหวาดกลัวและเหมือนเป็น "สิ่งปฏิกูล" (Abject) ส่วนธีร์ตัวละครสะท้อนภาวะจำยอมของเกย์ที่เลือกทิ้งชายคนรักไปแต่งงานเพียงต้องการมีลูกและตอบสนองบรรทัดฐานของสังคม (Compulsory Heterosexuality) สุดท้ายชีวิตคู่ล้มเหลวและสร้างบาดแผลให้กับทุกฝ่าย

1.2) จนกว่าฟ้าจะลง นำเสนอผ่านตัวละคร "ผม" และ "เขา" โดยนำเสนอความรักของทั้งคู่เป็นรักที่สังคมไม่รับรองสถานะ เมื่อ "เขา" เสียชีวิตในเหตุการณ์ทางการเมือง การสูญเสียจึงเป็น "ความเศร้าโศกที่ไม่สามารถไว้อาลัยได้" (Ungrievable Loss) ในสายตาของรัฐและสังคมกระแสหลัก ตัวละคร "ผม" ต้องใช้ชีวิตที่เหลืออย่างโดดเดี่ยวเพื่อรักษาสัญญาใจในพื้นที่ส่วนตัวย่างเจ็บปวด

1.3) ทรงจำในไอลัดด์ นำเสนอผ่านตัวละครทั้งหมดของเรื่องที่ไม่ได้รับการยอมรับความเป็นชายรักชาย ต้องปิดบังตัวตนของตนเอง ตอนที่ 1 อ้อมกอดของอาทิตย์ พิชิตเลือกทิ้งชายคนรักในอดีตเพื่อไปสวมบทบาท "พ่อและสามี" ตามขนบสังคมปกติ ส่วนอาทิตย์ยอมจำนนต่อกฎของสังคมที่มองว่าความรักแบบ Queer เป็นเรื่องในอดีตที่ต้องตัดทิ้ง ตอนที่ 2 ความลับของรวิ รวิต้องซ่อนความปรารถนาไว้ในตู้ (ใจ) (Closeted) เพราะหวาดกลัวการเปิดเผยตัวตนจะทำลายสถานะทางสังคมของตน ตอนที่ 3 กลิ่นหอมของระพี ระพีต้องแสดงบทบาท "น้องชาย" เพื่อรักษาความสัมพันธ์กับชายที่ตนรัก เพราะการก้าวข้ามไปสู่ความสัมพันธ์ชายรักชายถือเป็นการทำลาย "ความปกติ" และ ตอนที่ 4 โพล์เพล็กซ์ของตะวัน ตะวันต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่ชายขอบ (ตึกเก่า) เพราะไม่มีพื้นที่ยืนในสังคมกระแสหลัก

ส่วนซึ่งพลบไม่มีตัวตนสื่อถึงสถานะของ Queer ที่ถูกทำให้ตายไปจากความทรงจำของสังคม (Social Death)

1.4) เงาควัน ตัวละคร "ผม" และ "เขา" ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ถูกจำกัดให้อยู่เพียงพื้นที่ลับ/ซ่อนเร้น เช่น ตรอกมืดข้างถังขยะหรือห้องนอนที่ปิดตาย สะท้อนความรักที่ถูกสังคมผลักให้ไปอยู่ในพื้นที่ "Abject" หรือพื้นที่สกปรกไม่อาจเปิดเผยได้ ตัวตนของพวกเขาจึงไม่มีชื่อเรียกและไม่มีตัวตนในโลกของความเป็นจริง

1.5) Lucky in Love#รักที่ปลายสายรุ่ง ตัวละครเจ้านายและหยวน ซึ่งเป็นเจ้าของรักก็ แม้เป็นความรักที่อบอุ่นแต่ตัวละครยังต้องการ "จำลองรูปแบบการแต่งงาน" เช่น การสวมแหวนเพื่อสร้างความชอบธรรมและความมั่นคงให้กับความสัมพันธ์ สะท้อนว่าในภาพรวมของสังคมความสัมพันธ์ของพวกเขาต้องการสัญลักษณ์มายืนยันเพื่อให้ได้รับสิทธิหรือการมองเห็นเหมือนคู่รักทั่วไป

ตัวละครจากงานเขียนชุดนี้ สะท้อนอุดมการณ์ชายรักชายที่ยังเป็น "ชีวิตที่ไม่ถูกนับ" (Unlivable Life) ของสังคม ซึ่งมักถูกทำร้ายได้ง่ายหรือถูกบีบให้ต้องเลือกระหว่าง "ตัวตนที่แท้จริง" กับ "การยอมทำตามบรรทัดฐานสังคม" เพื่อความอยู่รอด

2) อุดมการณ์ชายรักชายที่แสดงออกแตกต่างจากบรรทัดฐานทางสังคม February Sea นำเสนอในงานชุดนี้ ผ่านตัวละครและรูปแบบความสัมพันธ์ที่ทำลายขนบเดิม ดังนี้

2.1) Ashtray ชี้เฝ้ากับการเผาไหม้ น้ำแก้วแสดงบทบาทชาย "อ่อนโยนและดูแล" (Maternal Masculinity) เป็นการรื้อถอนภาพจำว่า "พ่อ" หรือผู้ปกครองต้องแข็งแกร่ง น้ำแก้วพิสูจน์ว่าความเป็นพ่อคือ "การกระทำ" (Performativity) ไม่ใช่สิ่งที่เป็นมาแต่กำเนิด นอกจากนี้ น้ำแก้วและโซคยังร่วมกันสร้าง "ครอบครัวที่เลือกเอง" (Chosen Family) ซึ่งไม่ได้ผูกพันทางสายเลือดแต่ก่อร่างจากความเข้าใจและการเยียวยาบาดแผลในใจร่วมกัน ทำลายโครงสร้างสถาบันครอบครัวแบบดั้งเดิม (พ่อ-แม่-ลูก)

2.2) จนกว่าฟ้าจะสาง "ผม" แสดงออกถึงความซื่อสัตย์ในรักแท้ด้วยการ "ครองตัวเป็นโสด" (Celibate Devotion) เพื่อบูชาคนรักที่ตายจากไป เป็นการปฏิเสธการสร้างครอบครัวตามขนบสังคม (Heteronormative family) รักษาสัญญาใจ ในขณะที่ "เขา" และ "ผม" ใช้ความสัมพันธ์แบบ "สหายร่วมรบ" (Comradeship) เป็นพื้นที่ปลอดภัยในการซ่อนเร้นความรักแบบชายรักชาย (Homoeroticism) ท่ามกลางสมรภูมิการเมือง

2.3) ทรงจำในไอลแดต จีรัง (ตอน ความลับของริ) ตัวละครที่กล้าหาญ "ท้าทายกรอบเพศ" ด้วยพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่จริงจังในพื้นที่ที่สังคมไม่อนุญาต แม้จะล้มเหลวเพราะกำแพงความกลัวของคู่รักก็ตาม ขณะที่ตะวัน (ตอน โพล์เพล็กซ์ของตะวัน) เลือกใช้ชีวิตใน "พื้นที่ชายขอบ" และสร้างโลกส่วนตัวขึ้นมาเพื่อเยียวยาจิตใจ สะท้อนตัวตนของเคียวรี่ที่ปฏิเสธพื้นที่กระแสหลักของสังคม

2.4) เงาควัน "ผม" และ "เขา" นำเสนอความสัมพันธ์ในรูปแบบ "Situationship" หรือความสัมพันธ์ที่ไม่มีชื่อเรียกและหยุดนิ่งอยู่ในอดีต ความรักของทั้งคู่ดำรงอยู่เพียงในพื้นที่ซ่อนเร้น (Marginalized Spaces) เช่น ตรอกมืดข้างถังขยะ ซึ่งเป็นการแสดงออกที่อยู่นอกเหนือบรรทัดฐานการมีความรักในพื้นที่แจ้งของคนปกติ

2.5) Lucky in Love#รักก็ที่ปลายสายรู้ ตัวละครสร้างความสัมพันธ์แบบ "ครอบครัวทางเลือก" ประกอบด้วย ชาย+ชาย+สุนัข (ลักกี้) เป็นการ "ล้อเลียนและท้าทาย" (Parody and Subversion) โครงสร้างครอบครัวแบบปกติ เพื่อยืนยันว่าความรักและการดูแลกันสามารถมอบความอบอุ่นได้โดยไม่จำเป็นต้องมีเพศสรีระที่ต่างกัน เหตุการณ์ที่เจ้านาย (ผู้สวมแหวน) สวมแหวนซ้อนกันเพื่อยืนยันพันธสัญญาแม้อีกฝ่ายจะจากไป เป็นการจำลองรูปแบบการผูกมัด (Marriage Mimicry) เพื่อสร้างความชอบธรรมและความมั่นคงให้แก่ความสัมพันธ์ของชายรักชาย

อุดมการณ์ชายรักชายเป็นการพยายามนิยามคำว่า "ความรัก" และ "ครอบครัว" ขึ้นมาใหม่ โดยยึดความรู้สึกและการดูแลเอาใจใส่เป็นตัวตั้ง มากกว่าที่จะเดินตามพิมพ์เขียวที่สังคมขีดเส้นไว้ การสร้างตัวตนและอุดมการณ์เหล่านี้เปรียบเสมือนการสร้างบ้านหลังใหม่ด้วยวัสดุที่เลือกเอง แทนที่จะใช้แบบแปลนมาตรฐานของสังคม แม้บ้านหลังนี้อาจตั้งอยู่ในพื้นที่ที่คนมองข้ามแต่กลับเป็นพื้นที่เดียวที่พวกเขาสามารถเป็นตัวเองได้อย่างแท้จริง

3) อุดมการณ์ชายรักชายที่หมกหมุ่นอยู่กับเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์
February Sea นำเสนอในงานชุดนี้ ผ่านตัวละครและการดำเนินเรื่อง ดังนี้

3.1) Ashtray ชี้อีกกับการเผาไหม้ สะท้อนอุดมการณ์ชายรักชายที่หมกหมุ่นอยู่กับเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ผ่านความสัมพันธ์ของแก้วกับโชค และแก้วกับธีร์ ฉากเน้นด้านเพศสัมพันธ์ของคู่รัก โชคนิยามคุณค่าและความหมายของการมีชีวิตอยู่ผ่านการได้รับความรักจากแก้ว ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างแก้วกับธีร์ดำรงอยู่ในฐานะความทรงจำและความโหยหาที่ไม่อาจตัดขาดได้ ความรักและความใกล้ชิดทางกายจึงกลายเป็นพื้นที่หลักของการเยียวยา การยึดเหนี่ยว และการยืนยันการมีอยู่ของตัวละคร

3.2) ทรงจำในโอแดต นำเสนอผ่านรวิที่จมอยู่กับความเศร้าและ "ความลับ" เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่เคยมีความลึกซึ้งทางกายต่อกันในยามคำคืนกับเพื่อนสนิท รวิถูกมองว่าเป็นตัวแทนของผู้ที่ซ่อนความปรารถนาไว้ (Closeted) และหมกหมุ่นอยู่กับความโหยหาความรักที่เคยมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งและยังโหยหาในสิ่งที่สูญหายไป จีรังซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของรวิมีความสัมพันธ์ทางกายที่ลึกซึ้งกับรวิ พยายามเรียกร้องความชัดเจนในความรัก แต่ต้องกลายเป็นความรักที่ล่มสลายเพราะพ่ายแพ้ต่อกฎทางสังคม

3.3) เงาควัน นำเสนอให้เห็นเรื่องกามารมณ์และความรักที่ฉาบฉวยอย่างชัดเจนผ่าน "ผม" ที่มีลักษณะเป็นเหยื่อของความรัก "The Romantic Victim"

บุษการความรักในพื้นที่ความสัมพันธ์แบบฉาบฉวย (Casual Sex) แสดงบทบาทผู้ยอมจำนน เพื่อให้ได้มาซึ่งเศษเสี้ยวความสัมพันธ์ผ่านการกระทำซ้ำ ๆ บนเตียงนอนตลอดเวลาเกือบ 4 ปี ส่วน "เขา" (ชายหนุ่มผู้จากไป) เป็นตัวแทนของชายที่กล้าแกร่ง (Masculine Top) แต่ไร้หัวใจ ความสัมพันธ์จึงถูกลดทอนให้เหลือเพียงเรื่องเพศ (Sexualization) เท่านั้น ตัวละครใช้เซ็กส์และความอ่อนโยนชั่วคราวแต่ละคำเป็นเครื่องมือ แต่ปฏิเสธที่จะมอบสถานะคนรักหรือความผูกพันที่ยั่งยืนแบบชนบความรัก

3.4) Lucky in Love#ลัทธิที่ปลายสายรุ้ง นำเสนอชายรักชายที่หมกหมุ่นอยู่กับเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ผ่านความสัมพันธ์ของเจ้านายกับหยวน ความรักของทั้งสองนำเสนอในฐานะความหวัง ความปรารถนา พื้นที่ในบริเวณบ้านคือพื้นที่เดียวที่ตัวละครสามารถยืนยันตัวตนได้อย่างเต็มที่ ความสัมพันธ์ของทั้งสองถูกขับเคลื่อนด้วยอารมณ์โหยหาและความต้องการทางเซ็กส์ที่ต้องการความผูกพันต่อกันและกันมากกว่าการมีสถานะหรือความมั่นคงในโลกภายนอก ความรักจึงดำรงอยู่ในพื้นที่ส่วนตัวและความรู้สึกภายในเป็นหลัก สะท้อนภาพชายรักชายที่ต้องยึดโยงชีวิตและความหมายของตนเองไว้กับความสัมพันธ์เชิงสวาทและความใกล้ชิดทางอารมณ์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

อุดมการณ์ชายรักชายดังกล่าว สะท้อนภาพลักษณ์ของชายรักชายที่ให้ความสำคัญกับอารมณ์ปรารถนาทางเพศสัมพันธ์เป็นหลัก เพราะไม่มีหลักประกันอื่นใดนอกจากเซ็กส์ เน้นฉากและในพื้นที่เฉพาะหรือพื้นที่ส่วนตัว เช่น ห้องนอน ห้องนั่งเล่น ห้องครัวที่แยกขาดจากโลกภายนอกหรือนัยพื้นที่ชายขอบที่ตัวละครชายรักชายต้องปกปิดตัวตนต่อสังคม

5. อภิปรายผลการวิจัย

อุดมการณ์ชายรักชายที่ปรากฏในงานเขียน ของ February Sea ที่เผยแพร่ในแพลตฟอร์ม ReadAWrite แสดงให้เห็นว่า ตัวบททั้ง 5 เรื่อง ไม่ได้ทำหน้าที่นำเสนอความรักของชายรักชายในเชิงอารมณ์หรือความบันเทิงเท่านั้น แต่เป็นพื้นที่ที่สะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลของกลุ่มเพศทางเลือกกับอุดมการณ์กระแสหลักของสังคม โดยเฉพาะอุดมการณ์รักต่างเพศและโครงสร้างครอบครัวแบบปิตาธิปไตย แม้ตัวละครจะมีความสนใจทางเพศสภาพและความปรารถนา แต่การดำรงอยู่ของพวกเขาถูกกำกับด้วยบรรทัดฐานทางสังคมที่ทำให้ความรักของชายรักชายไม่อาจได้รับการยอมรับอย่างสมบูรณ์

ข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับงานที่ศึกษานวนิยายวายและวรรณกรรมชายรักชายในสังคมไทยที่ชี้ให้เห็นว่าตัวบทจำนวนมากยังคงผลิตซ้ำอุดมการณ์รักต่างเพศและระบบคู่ตรงข้ามชาย-หญิง แม้จะเป็นการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายก็ตาม เช่น งานศึกษาภาพแทนเกย์ไทยในนวนิยายวายเรื่องเดือนเกี้ยวเดือนพบว่าการจัดวางบทบาท “เมะ-เคะ” เป็นการนำกรอบคิดชาย-หญิงแบบเดิมมาครอบ

ความสัมพันธ์ชายรักชาย คงต่อย้าอำนาจปิตาธิปไตยในรูปแบบใหม่ (อนุชา พิมพ์ศักดิ์, 2562) งานของ February Sea จึงสะท้อนปรากฏการณ์ลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ แม้ตัวละครบางตัวพยายามหลุดพ้นจากกรอบสังคมเดิม แต่สุดท้ายต้องเผชิญแรงกดดันจากครอบครัว สังคม และความคาดหวังในเชิงบรรทัดฐานสังคม

ขณะเดียวกันผลการศึกษาค้นคว้ายังสอดคล้องกับแนวคิดของ Nagaike และ Aoyama ที่เสนอว่างานเขียนบอยส์เลิฟและยาโออิมิตักยภาพเชิง “เคเวียร์” ในการทำให้บรรทัดฐานรักต่างเพศไม่มั่นคง และยังคงเปิดพื้นที่ให้กับการอ่านเชิงวิพากษ์ต่ออุดมการณ์กระแสหลักทางสังคม (นันทนัย ประสานนาม, 2565) ประเด็นนี้สะท้อนให้เห็นว่างานเขียนของ February Sea ไม่ได้วิพากษ์อุดมการณ์เดิมเท่านั้นแต่ยังแฝงความเป็นไปได้ของการดำรงอยู่ในสถานะรูปแบบใหม่ของชายรักชายที่ปรากฏในสังคมไทย อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษายังพบว่าอุดมการณ์ชายรักชายในงานเขียนของ February Sea ที่ปรากฏว่าชายรักชายยังคงหมกหมุ่นอยู่กับความรักและความสัมพันธ์เชิงอารมณ์สวาทและกายภาพนั้น สอดคล้องกับข้อสังเกตจากงานวิจัยเกี่ยวกับสื่อวาย ของ นุชนาภรณ์ สมญาติ (2561) ที่สรุปว่าการเล่าเรื่องในงานวายมักให้ความสำคัญกับความรัก ความโหยหาและความสูญเสีย มากกว่าการต่อรองเชิงโครงสร้างในระดับสังคม ลักษณะดังกล่าวสะท้อนข้อจำกัดของวรรณกรรมชายรักชายร่วมสมัยที่แม้จะเปิดพื้นที่ให้เสียงของผู้มีความหลากหลายทางเพศ แต่ก็ยังไม่อาจหลุดพ้นจากกรอบอุดมการณ์หลักเดิมทางสังคมอย่างสิ้นเชิง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้านี้ ยังยืนยันข้อค้นพบว่างานเขียนของ February Sea เป็นงานเขียนแนวชายรักชายที่น่าเสนอบริบทสังคมไทยในพื้นที่ต่อต้านและการผลิตซ้ำอุดมการณ์ทางเพศไปพร้อมกัน แสดงให้เห็นพลังจากงานเขียนชุดนี้ที่ตั้งคำถามกับสังคมในประเด็น “ความเป็นปกติ” ทางเพศสภาพ ขณะเดียวกันยังสะท้อนข้อจำกัดของการดำรงอยู่ของชายรักชายภายใต้โครงสร้างสังคมที่ยังคงยึดมั่นในอุดมการณ์รักต่างเพศหรือแนวคิดปิตาธิปไตยอย่างเหนียวแน่น

6. ข้อเสนอแนะ

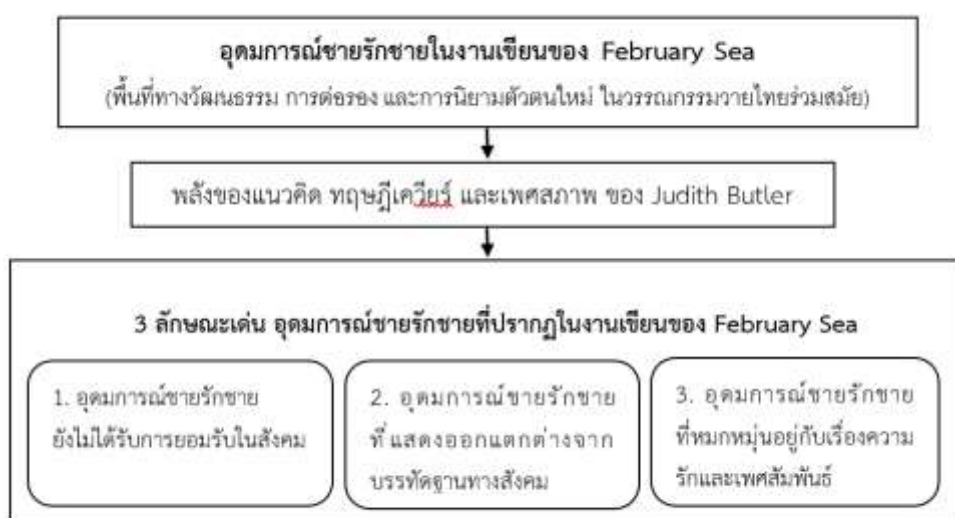
1. ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปสู่งานเขียนชายรักชายจากแพลตฟอร์มอื่นหรือเปรียบเทียบกับสื่อประเภทอื่น เช่น ซีรีส์วาย หรือภาพยนตร์วายหรือเคเวียร์ เพื่อให้เห็นพลวัตของอุดมการณ์ทางเพศในสื่อร่วมสมัยอย่างรอบด้านยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการรับตัวบท (Reader Reception) ของผู้อ่านนิยายวาย เพื่อทำความเข้าใจว่าผู้อ่านมีการรับรู้และตีความอุดมการณ์ชายรักชายอย่างไร และงานเขียนเหล่านี้ส่งผลต่อทัศนคติเรื่องเพศสภาพและความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยมากน้อยเพียงใด

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

ผลการศึกษาครั้งนี้ ก่อให้เกิดองค์ความรู้สำคัญเกี่ยวกับการนำเสนออุดมการณ์ชายรักชายที่ปรากฏในงานเขียน ของ February Sea ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ReadAWrite ที่มีความน่าสนใจไม่เพียงเป็นเรื่องเล่าความรักทั่วไปของชายรักชายเท่านั้น แต่ตัวบทยังเป็นพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่สะท้อนการต่อรองอำนาจ การกดทับ และความเปราะบางของตัวตนชายรักชายภายใต้โครงสร้างสังคมชายเป็นใหญ่ ดังแผนภาพต่อไปนี้

งานเขียนของ February Sea ไม่ใช่เพียงเป็นงานเขียนเกี่ยวกับความรักเท่านั้น แต่ยังเป็น “พื้นที่แสดงการต่อรองอำนาจและการกดทับ” ตัวละครพยายามสร้างความหมายใหม่ให้ชีวิต ภายใต้สังคมที่ยังยึดโยงกับอุดมการณ์ปิตาธิปไตย บทความนี้ยังช่วยยืนยันศักยภาพของแนวคิดเคย์ร์และแนวคิดเพศสภาพ ของ Judith Butler ที่ใช้เป็นแนวทางวิเคราะห์ครั้งนี้ ทำให้เห็นว่า “ความเป็นเพศ” ไม่ใช่สิ่งตายตัว แต่เป็นกระบวนการที่ถูกประกอบสร้างภายใต้โครงสร้างทางสังคม แม้ว่าปัจจุบันประเทศไทยได้ประกาศพระราชบัญญัติสมรสเท่าเทียม โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2568 ซึ่งทำให้กลุ่มคู่รักหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) สามารถจดทะเบียนสมรสได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย การศึกษางานเขียนหรือวรรณกรรมแนววายยังคงมีความน่าสนใจที่นักวิจัยจะสามารถศึกษาในเชิงลึกต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- นัทนัย ประสานนาม. (2563). การเว้นระยะห่างทางเพศสถานะ: นวนิยายยาโออิของไทยในการเมืองเรื่องชนบวรณกรรมกับการตีความ. *วารสารศาสตร์*, 13(3), 160-187.
- นัทนัย ประสานนาม. (2565). ภาวะเครียดในนวนิยายยาโออิของ ร เรือในมหาสมุทร. *วารสารธรรมศาสตร์*, 41(1), 137-160.
- นุชณาภรณ์ สมญาติ. (2561). ซิริส์วาย (Y): ลักษณะเฉพาะและการนำเสนอความรักของชายรักชาย. *การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. <https://hs.ssru.ac.th/useruploads/files/20181003/718d4dc58fed4855031dd6d992543a161ccfabfa.pdf>
- สุชานาถ กิตติสุรินทร์. (2565). *คุยกับรวิวิธ มหะสิทธิ์ พ่อบ้านแห่ง ReadAWrite เรื่องการเติบโตของเว็บอ่าน-เขียนนิยายออนไลน์*. เข้าถึงได้จาก Capital. <https://capitalread.co/entreplanner-readawrite/>
- อนุชา พิมพ์ศักดิ์. (2562). ภาพแทนเกย์ไทยในนวนิยายวายเรื่อง “เดือนเกี้ยวเดือน”: การผลิตซ้ำอุดมการณ์ทางการเมืองเรื่องเพศในสังคมไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์กับสังคม*, 4(2), 111-126.
- Butler, J. (1990). *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity*. New York: Routledge.
- Butler, J. (1993). *Bodies that matter: On the discursive limits of sex*. Routledge.
- Butler, J. (1997). *The psychic life of power: Theories in subjection*. Stanford University Press.
- Butler, J. (2004). *Undoing gender*. Routledge.
- February Sea. (2564). *Talk with รีน: การเดินทางของน้องโชค*. ReadAWrite. Retrieved from <https://www.readawrite.com/c/f209142a26160f5cb58445ed1ad48759>.